

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Til det ærede medlem hr. Baunsgaard vil jeg gerne sige, at jeg er ganske enig i, at alle muligheder skal for søges, inden der gribes ind.

Jeg beklager, at den højtærede økonomi minister efter at være kommet over i den side af salen, hvor han nu sidder, er blevet sart, men det får nu være. Jeg har gennem årene beskeden siddet og iagttaget det daværende ærede medlem, når marchen foregik op ad midtergangen for at revse os andre, så jeg kan kun beklage det, hvis jeg har udtrykt mig for stærkt i denne sag. Jeg vil sige til den højtærede økonomi minister, at spørgsmålet om statsministeren og forligsinstitutionen selvfølgelig kan diskuteres. Jeg kan ikke på forhånd give løfte om noget som helst. Men hvis jeg lover den højtærede økonomi minister at overveje at lade det forblive ved det, der står i betænkningen og i lovforslaget, vil den højtærede økonomi minister så medvirke til at skabe den sikkerhed for det høje ting, som en voldgift er — jeg føjer til: den voldgift, jeg taler om, altså inden for de rammer, der er tale om i det citerede, og som den højtærede økonomi minister selv har været med til at foreslå? Vil den højtærede økonomi minister arbejde med på en sådan ting, ihukommende de mange gange, man har sagt, at det høje ting får sagen forelagt i sidste øjeblik og ingen mulighed har for at skønne roligt og sagligt, således som det gang på gang er fremhævet i den højtærede økonomi ministers taler? Det kan vi altså sikre os nu. Vi er i december, og der vil være tid dertil i det udvalgsarbejde, der skal foregå, hvis det radikale venstre altså vil gå ind for dette.

Det, jeg taler om, er den sikkerhed, det høje ting skal have derigennem, at man, når alt andet er brudt sammen, dog har den ventil, som voldgiften er, med hensyn til de livsvigtige områder. Kan vi tale om det i udvalget, eller er også den tanke opgivet?

(Kort bemærkning).

Thisted Knudsen: Jeg synes, det ærede medlem hr. Baunsgaard skaber en vis forvirring i begreberne, men det ærede medlem hr. Poul Sørensen har jo allerede slået fast, at det aldrig nogen sinde har været vor

tanke, at statsministeren skulle gribe ind, så længe mægling overhovedet var mulig — selvfølgelig ikke.

Jeg kan fortælle den højtærede økonomi minister, at hvis man skulle have en udsættelsesret, ville jeg da benytte den, som den højtærede økonomi minister har indsat i sit eget forslag, og sige: under de vilkår kan en udsættelse finde sted. Det er dog noget mindre, hvis statsministeren over for arbejderne dekretterer en udsættelse med hensyn til de livsvigtige områder, hvor størstedelen af arbejderne har lov til at strejke, end at dekrettere over for arbejderne: nu skal I have voldgift. På dette punkt mener jeg dog ikke at man kan angribe vores synspunkter.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Jeg kan fortælle det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at det radikale venstre ikke behøver at dække over nogen dårlig samvittighed af den enkle grund, at vi ingen dårlig samvittighed har, fordi vi ingen grund har til det.

Det giver os dog ikke nogen særlig grund til dårlig samvittighed, at det efterhånden kan lykkes os at få det ærede medlem og andre af hans partifæller til at forstå en lille del af problemet. Jeg har ikke, som det ærede medlem synes at have opfattet det, ønsket den svenske ordning — jeg har overhovedet ikke nævnt den. Men jeg sagde udtrykkeligt, at det, det gjaldt om, var, at man ikke gennemførte noget, som gav pressen en særstilling, som en af dens parter kunne tage sig betalt for. Jeg tror, det ærede medlem forstår, hvad det er, jeg sigter til.

Må jeg spørge det ærede medlem hr. Poul Sørensen: når det ærede medlem nu siger, at han er enig med mig i, at alle forhandlingsmuligheder skal være undersøgt, må jeg så tage denne udtalelse som et udtryk for, at det ærede medlem nu vil gå ind for, at forligsinstitutionen får de ekstra 14 dage, som er nævnt i forslaget? Ellers er alle muligheder jo ikke udtømt. Gælder det samme for det ærede medlem hr. Thisted Knudsen? Er det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ikke klar over, at det udtrykkelige er nævnt i forslaget, at efter forligsinstitutionens udskydelse skal mæglingen fortsætte under mæglingmanden?